

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobkyně **Z.P.**, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2013. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Žalobkyně s posouzením invalidity nesouhlasila, neboť jí zdravotní stav neumožňuje pro bolesti, křeče, brnění, tuhnutí levé poloviny těla a problémy s páteří zařazení do pracovního procesu s tím, že nezvládá ani polovinu domácích prací oproti původnímu stavu, chůzi do schodů zvládá s potížemi a k lékaři cestuje s doprovodem. Odkázala na dokumentaci ošetřující lékařky a požádala o přezkoumání.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v řízení o námitkách byl vypracován řádný posudek, který vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s tím, že její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Žalovaná navrhl provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Dne 3. 7. 2013 požádala žalobkyně o invalidní důchod. Dne 24. 9. 2013 byla posouzena posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Liberci (dále jen „OSSZ“). Dle vypracovaného posudku žalobkyně nebyla invalidní, neboť u ní byl z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zjištěn pokles pracovní schopnosti jen o 20 %, protože její zdravotní postižení bylo hodnoceno dle kap. IX., odd. A, pol. 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

Na základě tohoto posouzení zdravotního stavu žalobkyně vydala žalovaná dne 14. 10. 2013 prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod, a to s odkazem na posouzení zdravotního stavu žalobkyně dle posudku OSSZ ze dne 24. 9. 2013, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně činila míra poklesu její pracovní schopnosti jen 20 %.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu a žádala o přezkoumání.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen lékařkou posudkové služby žalované. Ta v posudku ze dne 11. 12. 2013 dospěla ke shodným závěrům o tom, že žalobkyně není invalidní, neboť její zdravotní postižení je nutno posoudit jako lehké orgánové poškození u hypertenze dle kap. IX., odd. A, pol. 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 %, přičemž zvolení horní hranice míry poklesu bylo odůvodněno komorbiditami.

Ze závěru tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v I. stupni řízení potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně zjistila, že u ní nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu podle § 39 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Na základě skutečností uvedených v posudku ze dne 11. 12. 2013 dospěla žalovaná k závěru, že zdravotní stav žalobkyně je dlouhodobě nepříznivý, ale jedná se o lehké orgánové postižení u arteriální hypertenze, hodnocené dle kap. IX., odd. A, pol. 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které byla zvolena horní hranice stanoveného rozmezí 20 % s přihlédnutím pro další komorbidity. Žalovanou bylo odůvodněno, proč další onemocnění včetně potíží pohybových a s páteří nedosahují invalidizující úrovně. Posudkem lékařské posudkové služby tak bylo dle žalované potvrzeno zjištění, ze kterého vycházela OSSZ.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, které se týkaly neuznání invalidity a posouzení jejího zdravotního stavu, v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. Přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V soudním přezkumném řízení bylo doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem PK MPSV, pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důvodového zabezpečení.

Podle protokolu o jednání PK MPSV ze dne 29. 5. 2014 jednala PK MPSV v příslušném složení za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, žalobkyně nebyla při jednání přítomna, ale PK MPSV shledala dostatek podkladů pro zaujetí posudkového závěru, přičemž měla k dispozici dopis žalobkyně, ve kterém popisuje svoje zdravotní potíže, jakož i aktuální lékařské zprávy žalobkyně doložené.

PK MPSV v posudku ze dne 29. 5. 2014 konstatovala, žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV shledala hypertenzní nemoc, která je kompenzována, a hodnotila ji dle kap. IX. odd. A, pol. 8b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. s tím, že zvolila horní hranice 20 %, kterou navýšila o 10 % s ohledem na další onemocnění žalobkyně.

S posudkovými závěry žalobkyně při ústním jednání soudu nesouhlasila, zdůraznila, že se stále hovoří o jejím dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu, pro který musí užívat řadu léků, ty nemá z čeho platit. Poukázala na zprávu MUDr. K., který ji posílá na další vyšetření. Uváděla potíže pohybové, pro které ztrácí stabilitu. Žalobkyně měla za to, že by měla být ještě dále vyšetřena. K dotazu soudu ani jeden z účastníků nenavrhoval doplnit soudem provedené dokazování.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzovaného.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborné lékařky z oboru neurologie, neboť žalobkyně uváděla hlavně subjektivní potíže neurologického charakteru, a to po konzultaci s lékařem internistou, tak aby měla k dispozici hodnocení zdravotního stavu žalobkyně nejen z hlediska kardiologického, ale také z hlediska dalších interních onemocnění. Z toho soud dovozuje, že onemocnění žalobkyně různého charakteru mohla být řádně zhodnocena dle posudkových kritérií a byla řádně určena rozhodující příčina jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Ačkoli žalobkyně nebyla jednání PK MPSV přítomna, svoje subjektivní potíže popsala písemně a doložila další odborné nálezy. Soud ověřil, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů, vycházela nejen ze zdravotní dokumentace obvodní lékařky MUDr. F., ale především z mnoha odborných lékařských nálezů z oboru kardiologie, neurologie, rehabilitace, psychiatrie i psychologie, které jednotlivě a v souhrnu vyhodnotila, včetně aktuálních lékařských zpráv, které žalobkyně PK MPSV zaslala a které PK MPSV

zhodnotila tak, že pocházejí po datu vydání napadeného rozhodnutí a nedokládají významné zhoršení zdravotního stavu ani stav horší než, jaký byl vyhodnocen z lékařských nálezů z doby předchozí.

PK MPSV přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, a to ve shodě s předchozími posudky OSSZ a lékařské posudkové služby žalované, totiž hypertenzní onemocnění, které je kompenzováno. PK MPSV proto zdravotní postižení žalobkyně hodnotila dle kap. IX., odd. A, pol. 8b Přílohy č. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., zvolila horní hranici 20 % míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně pro mírné posuny v laboratorních hodnotách renálních funkcí, hypertonickou angiosklerosu na očním poradí, hypertrofii levé komory srdeční s dobrou frakcí, a zároveň zdůvodnila, proč onemocnění nelze hodnotit dle další položky. Další zdravotní postižení žalobkyně PK MPSV zhodnotila tak, že zvyšují pokles pracovní schopnosti žalobkyně o dalších 10 %, jak umožňuje § 3 odst. 1 citované vyhlášky. Zároveň zdůvodnila, proč jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nehodnotila pohybové potíže, které žalobkyně udávala, přičemž odkázala na chudé neurologické objektivní nálezy, jež nedokládají lateralizaci na končetinách. Takové odůvodnění považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti o méně než 35 %.

Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje ust. § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb.

Soudu dospěl k závěru, že v souzeném případě byl zákonný způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o méně než 35 %, což bylo potvrzeno právě posudkem PK MPSV. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že v řízení před žalovanou byl pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnocen jen 20 %, oproti 30 %, z nichž v posudkovém závěru vycházela PK MPSV. Žalobkyně tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyla ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění invalidní ani pro invaliditu 1. stupně. Žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně není invalidní, a v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1992 Sb. rozhodla, že nebyl důvod pro vyhovění námitkám žalobkyně, námitky žalobkyně zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 10. července 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně